

„Мій рідний край“

Обладнання: картини рідної природи; карта України; символи України; вишиваний рушник, колосся і калина; український рушник з хлібом-сіллю.

Девіз: Усі ми – це наша родина, це наша сім'я, це наша Україна.

Хід заняття

–Розповідь легенди „Наша земля“.

Колись давно Бог створив народи і кожному наділив землю. Наші ж предки кинулись пізніше, але землі їм уже не дісталось. От вони й прийшли до Бога, а він у цей час молився, і вони не сміли йому щось сказати. Стали чекати. По якійсь хвилі Бог обернувся, сказавши, що вони чемні діти, хороші. Дізнавшись, чому прийшли до нього, запропонував їм чорну землю. „Ні, – відповіли наші предки, – там уже живуть німці, французи, іспанці, італійці. „Тоді я вам дам землю ту, що залишив для раю, там усе: річки, озера, ліси, степи. Але пам'ятайте, якщо будете її берегти, то вона буде ваша, а ні – ворога“.

Пішли наші предки на ту землю, оселилися і живуть до сьогоднішнього дня. А країну назвали Україною.

Кожна людина з великою любов'ю і душевним трепетом згадує те місце, де вона народилася, де промайнуло її дитинство, дитинство з дивосвітом-казкою, з материнською ласкою у затишній батьківській оселі. То родинне вогнище, маленька батьківщина кожної людини. То її велике „Я“, з якого починається людина, родина, батьківщина і вся наша велична й неповторна у світі Україна. Її красою захоплювались поети, художники та композитори.

...Буває, часом спігну від краси.

Спинюсь, не тямлю, що воно за диво,

Оці степи, це небо, ці ліси,

Усе так гарно, чисто, незрадливо,

Усе як є – дорога, явори,

Усе моє, все зветься Україна.

Л. Костенко

(Вірш „Батьківщина” А. Костецький)

Учитель:

1. Наша Батьківщина – це....(Україна)
2. А тепер назвіть столицю України....(Київ)
3. А найбільша річка, яка протікає по території України...(Дніпро)

Ми козацького роду
Славних предків діти.
І у школі всі вчимося
Рідний край любити.

Звучить пісня (Ой на горі та й женці жнуть)

1. Асоціативний куш.

Вчитель:

–Діти, а що для вас Батьківщина?

Діти: Ми живемо на Козелеччині. Для мене – це край, де я народився, живу, де живуть і працюють мої батьки.

–Це школа, вулиця, на якій я живу.

–Це моя родина: тато, мама, сестричка, бабуся, дідусь, рідна домівка.

Вчитель: Ми називаємо Україну своєю Батьківщиною. Якими ще словами близькими за значенням ми можемо її назвати?

Діти: Вітчизна.

2. Асоціювання, „гронування”.

Запишіть слова та фрази, які спадають на думку зі словом „Україна”.

Рушники Народ

Пісні Київ

Тарас Шевченко Дніпро

Учитель:

Батьківщина – це земля, на якій ти народився, де народилися твої батьки, усі ми. Це тато і мама, це твої друзі, учителі. Це стежка, яка веде тебе до школи, птахи, які співають дзвінкоголосі пісні, – це твоя маленька Батьківщина. Батьківщина – це казки, які розповідала бабуся, це зелена травичка і наша блакитна річка. Сіверський Донець. Батьківщина – це і Україна. Україна – це

рідна мова, чарівна пісня, талановитий народ.

Учениця.

Я народилась в Україні
І почала життя своє
Тут небеса високі і сині
На що не глянеш – все моє!
Трава для мене зеленіє,
Для мене світлі дні ясні
І сонце пестить і леліє,
Летять до серденька пісні.
Тут кожна квіточка співає
Струмочок ніжно жебоніть.
І краю кращого немає,
Де б я могла та вільно жити!

Доповідь вчителя: „Символи Української держави“.

Кожна держава світу, які б народи не жили на її території, має свій герб, прапор та гімн.

Герб – це знак роду, міста, держави. У давні часи герби вибивали на рицарських щитах. По них легше було впізнавати воїна, закутого з голови до ніг у металеві лати. Зараз герби зображують на прапорах, грошах, печатках. Герби бувають різні: на них зображують рослини, звірів, птахів. Цей знак свідчить про те, чим славна держава, що символізує її міцність.

Український народ має **Герб – тризуб**. Це дуже старовинний знак, він прикрашав жезли скіфських царів. За часів київської Русі тризуб став знаком влади київських князів. Багато століть тому запровадив його в Київській Русі київський князь Володимир Мономах. Княжий тризуб зображує старовинну зброю: лук, меч та інші військові прилади. Нею наші прадіди мужньо билися з численними ворогами, виборювали волю для свого народу. Уважне око легко розпізнає це слово в українському тризубі. Магічне число „ТРИ“ символізує повітря-землю-воду, батька-мати-дитя, силу-мудрість-любов.

Український Прапор. Синь рідного неба та золото неозорих ланів переніс наш народ на свій прапор. Кольори ще мають інше значення – „мир“ і „багатство“, бо народ наш є мирний та працьовитий. Працею здобував він славу рідній землі. Коли злі вороги порушували його спокій, він ставав воїном. А синьо-жовтий прапор кликав до бою, до перемоги.

Гімн – це найголовніша пісня країни. Для Гімну України написані слова, що виражають думки і прагнення нашого народу. Їх автор – український поет

Павло Чубинський. До тексту підібрана ніжна і одночасно горда, непокірна мелодія Михайла Вербицького. Всі найбільші свята українського народу проходять з урочистим виконанням нашого Гімну.

Коли вносять **Державний Прапор** або виконується **Державний Гімн**, треба вставати. Цим ми виявляємо особливу пошану до наших національних святинь.

3. Інсценізація.

Вчитель: Засперечались одного разу діти, яка стежка найкраща?

Діти:

1. – Да магазину, - там є цукерки.
2. – Ні, до школи, – там є діти.
3. – Ні, до річки, – там можна купатись.
4. – Ні, в садок, – там повно яблук та груш.
5. – Ні, у поле, – там простір широкий.

Але тут увійшла мама. Діти запитують її: (хором)

„Яка стежка найкраща?“

Вчитель: Мама подивилась на дітей, лагідно посміхнулася і відповіла:

Мати: – Додому, діти! До рідного дому!

Вчитель: А якщо об'єднати разом усі родини, всіх людей, які живуть в Україні, то як тоді ми їх назвемо?

– Народ.

Вчитель: так, народ України, український народ. Ми всі одна сім'я, повинні жити дружно.

4. Декламування власних віршів дітей.

Діти читають вірші.

Ти мене чаруєш,

Рідно Україно,

Красотою своєю

І річок, і гір
Червоною калиною,
І мовою солов'їною!

Синєє море, безмежні поля
Високії гори, родюча земля
У лузі калина і спів солов'я
Це все Україна, це ненька моя!

Розповідь дітей

—Україна — це отча земля, рідний край, де ми народилися. Столиця України – Київ. Широкі і чарівні простори, прекрасні села і міста. Могутньо котить до Чорного моря сиві хвилі найбільша річка України — Дніпро. Буйною зеленню шумлять на його берегах сади, ліси. Золотистим морем розливається безкраїми нивами жито-пшениця. Погляньте на карту України. На ній позначено кордони української землі. На півдні нашу державу омивають теплі моря – Чорне й Азовське, є в нас гори, і найбільші з них – Карпатські й Кримські.

Україна — одна з найбільших держав Європи. Оскільки це велика країна, то живуть у ній люди різних національностей. Поряд з українцями в Україні живуть росіяни, білоруси, поляки, чехи, молдовани, болгари, євреї, поляки, греки. Усі вони в нашій державі мають однакові права.

Діти читають свої власні вірші.

На заході –гори Карпати,
На сході – донецькі степи
Нам всім Україна мати
І ти її, друже, люби!

Я люблю свою країну,
Нашу неньку-Україну.
І зеленії Карпати,
І стежинку біля хати.

Де тече Дніпро широке,
Де цвіте калина,
Чорне море, жовте поле,
Де моя родина!
Мій рідний край!
Найкраща в світі Батьківщина
Моя рідненька Україна
Тут мати, батько, дід, бабуся.
Тут народилась я і вчуся
Люблю тебе, моя родина,
Моя безкрая Україна.

–Давайте спробуємо доповнити вірш, вставляючи останнє слово:

Ми дуже любим весь наш край,
І любим У_____ (Україну),
Її лани, зелений гай,
В саду рясну _____ (калину).
Там соловейко навесні
Співає між _____ (гілками),
Та й ми співаємо _____ (пісні) –
Змагається він з нами!

М.Познанська

Вчитель: Чи є десь на землі такий чарівний край, де тихі весняні ночі пливуть на крилах солов'їних пісень, де вранці на замріяній річці джерельною водою умивається біле латаття, де навесні і влітку під шатами крилатих дерев яскравіє килим різнотрав'я і квітів?

Є, це наш рідний край!

Матеріал використано з інтернет-джерела:

http://www.yrok.net.ua/load/vikhovna_robota/nacionalne_vikhovannja/mij_ridnij_kraj/165-1-0-5368